

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2019-16 van:

DE HEER K,

wonende te L,
verder te noemen: klager,

tegen:

MEVROUW M,

kantoorhoudende te N,
verder te noemen: de mediator.

---

1. De procedure

Met een e-mail van 15 oktober 2019 (met bijlagen) heeft klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft bij brief van 11 november 2019 verweer (met bijlagen) gevoerd.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 24 januari 2020 te Den Haag. Hierbij waren klager en mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

De mediator is gevraagd klager en zijn collega/leidinggevende te begeleiden in een arbeidsrechtelijke kwestie.

De mediationovereenkomst is op 11 april 2019 ondertekend.

Op 20 mei 2019 is de mediation beëindigd.

Volgens klager heeft de mediator zich klachtwaardig gedragen. Hij heeft hierover een klacht ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Dit heeft niet tot oplossing van de klacht geleid, waarna klager een klacht bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.

3. De klacht en het verweer

Klager stelt zich op het standpunt dat de mediator zich schuldig heeft gemaakt aan schending van de gedragsregels. Er zijn volgens klager grote problemen met de beroepsethiek en integriteit van de mediator en zij heeft zich niet gehouden aan de regels over transparantie, partijautonomie, onpartijdigheid en evenwichtigheid.

De mediator heeft volgens klager verzuimd na te gaan of de wederpartij daadwerkelijk gemotiveerd was om tot een betere werkrelatie te komen. Volgens klager was er sprake van

een ongelijkwaardige situatie omdat, als de mediation niet zou slagen, klager zijn baan kwijt zou raken. De mediator is onvoldoende nagegaan of het de wederpartij wel werkelijk om een oplossing van het probleem te doen was. Tijdens het tweede gesprek had klager aangegeven geen vertrouwen meer in de mediation te hebben. De mediation is toen echter mede onder invloed van de mediator voortgezet nadat de wederpartij had gemeld dat beëindiging van de mediation betekent dat klager niet meer op de afdeling kan werken.

Er is volgens klager een verslag van het eerste gesprek geschreven dat niet overeenkomt met wat besproken was. Klager is in het verslag neergezet als een lastige werknemer.

Verder heeft de mediator zich tijdens de gesprekken erg sturend opgesteld en heeft zij klager niet in de gelegenheid gesteld een weerwoord te voeren (of e-mails te overleggen) naar aanleiding van beschuldigingen van de wederpartij. Er is geen aandacht besteed aan opmerkingen en insinuaties van de wederpartij, zoals dat hij verwacht dat zijn adviezen onweersproken worden opgevolgd en dat er anders consequenties zijn. In het laatste gesprek heeft zij de wederpartij zelfs de woorden aangereikt waarmee de wederpartij de mediation kon beëindigen.

Klager concludeert dat de mediator tijdens de gesprekken meer de wederpartij leek te steunen en dat het er op neer kwam dat klager maar moest doen wat de wederpartij zei.

De mediation is door de mediator verder omgezet naar een communicatie coaching traject, zonder dit schriftelijk vast te leggen en zonder dit te melden aan de werkgever. In verband met die omzetting hoefde er ook geen eindverslag met werkafspraken te worden opgesteld, aldus klager.

De mediator voert aan dat klager een geheel eigen beleving van de mediation heeft die niet overeenkomt met haar beleving. Zij betwist dat zij de wederpartij tijdens de gesprekken heeft gesteund en geen aandacht heeft besteed aan de standpunten van klager. Zij heeft naar eer en geweten geprobeerd beide partijen in staat te stellen om “in balans” de mediationgesprekken te voeren. In het kader van de procesbewaking kan het zijn dat zij sturend is opgetreden. Er is tijdens het tweede gesprek ook gesproken over het stoppen van de mediation omdat klager er geen vertrouwen meer in leek te hebben, maar beide partijen verzochten toen toch om niet te stoppen. Haar indruk was dat de wederpartij bezorgd was over de situatie van klager en dat hij van daaruit heeft meegedeeld dat het mislukken van de mediation zou leiden tot maatregelen tegen klager. Volgens de mediator heeft klager tijdens dit gesprek ook desgevraagd expliciet meegedeeld vertrouwen te hebben in haar en haar onpartijdigheid. Om verdere ruis te voorkomen, is toen afgesproken dat er geen verslagen meer zouden worden gemaakt.

Volgens de mediator was er ook geen aanleiding om te twijfelen aan het commitment van de wederpartij. Als hij van klager af had gewild had hij de mediation al na één gesprek kunnen stoppen.

Uiteindelijk is de mediation niet geslaagd omdat klager op het laatst, nadat goede vorderingen waren gemaakt, weer terugviel op oude onderwerpen en weer van alles ter discussie stelde. Het werd de mediator toen duidelijk dat de wederpartij de moed begon te verliezen en dat hij niet meer geloofde in de besproken gedragsverandering.

De mediator betwist ten slotte dat zij de mediation heeft omgezet in een communicatie coaching traject.

Tijdens de hoorzitting heeft de mediator het Tuchtcollege gevraagd uitspraak te doen over de toelaatbaarheid van de door klager gemaakte geluidsopnames van de mediationgesprekken.

4. De beoordeling

Dat sprake was van een ongelijkwaardige relatie tussen klager en de wederpartij (zijn leidinggevende), is inherent aan het gegeven dat klager werknemer en de wederpartij zijn leidinggevende was. De mediation was ook bedoeld om klager als werknemer en zijn voormalig collega als leidinggevende tot elkaar te brengen. De ongelijkwaardigheid is dan ook naar het oordeel van de Tuchtcommissie op zichzelf voor de mediator geen reden om niet aan de mediation te beginnen.

Uit de stukken en het verhandelde ter hoorzitting blijkt verder dat klager een geheel andere interpretatie heeft gegeven aan dat wat tijdens de mediationbijeenkomsten is besproken en aan de intenties van zijn wederpartij dan de mediator. Zo ziet klager de mededeling van de wederpartij dat beëindiging van de mediation consequenties voor klager zou hebben als dreigement terwijl de mediator deze mededeling heeft gezien als een teken van bezorgdheid van de wederpartij.

De Tuchtcommissie ziet in hetgeen klager naar voren brengt geen aanleiding om te oordelen dat sprake is geweest van klachtwaardig gedrag. De stellingen van klager hierover zijn gemotiveerd betwist door de mediator en klager heeft de juistheid van zijn stellingen ook verder niet aannemelijk kunnen maken.

Klager heeft er weliswaar tijdens de hoorzitting melding van gemaakt dat er geluidsopnamen van de mediationgesprekken zijn, maar naar het oordeel van de Tuchtcommissie is er geen aanleiding deze opnamen integraal te beluisteren. Het gaat met name om interpretatieverschillen en niet om wat er precies is gezegd. Klager heeft verder ook niet met zoveel woorden kenbaar gemaakt wat hij met het af luisteren van deze opnamen wil aantonen.

Ten aanzien van de toelaatbaarheid van de geluidsopnamen als bewijsmiddel in een tuchtrechtspraak in het algemeen, overweegt het Tuchtcollege overigens dat in de MfN-regelgeving geen expliciete regeling is opgenomen die een verbod inhoudt op het maken van geluidsopnamen tijdens de mediation. In de gesloten mediationovereenkomst (artikel 4.2) is wel opgenomen dat, om de geheimhouding te waarborgen, de ondergetekenden bevestigen dat zij geen gebruik zullen maken van geluids- of beeldopnamen van de mediationgesprekken, telefoongesprekken of andere activiteiten die in het kader van de mediation plaatsvinden, maar dit betekent niet zonder meer dat toch gemaakte geluidsopnamen in een tuchtrechtprocedure, waarin geheimhouding niet aan de orde is, niet als bewijsmiddel kunnen dienen. De Tuchtcommissie verwijst in dit verband naar een eerdere uitspraak (M-2015-8) waarin is overwogen dat het van fatsoen getuigt om de deelnemers aan de mediation vooraf te informeren over de voorgenomen opname, maar dat, als deze informatie achterwege blijft, dat niet per definitie in de weg staat aan het gebruik van een opname als bewijsmiddel in een tuchtprocedure.

De mediator heeft wel terecht bezwaar gemaakt tegen het voorlezen van delen uit de transcriptie, omdat het voor haar niet mogelijk is te controleren of de transcriptie juist is.

Dat de mediator de mediation heeft omgezet naar een communicatie coaching traject, zoals klager stelt, is betwist door de mediator. Ook de juistheid van deze stelling van klager is niet vast komen te staan.

Klager heeft, alles overziende, tegenover de betwisting van de mediator, onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de mediator zich schuldig heeft gemaakt aan schending van gedragsregels.

De Tuchtcommissie zal de klacht dan ook ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht ongegrond.